

νήν μερίστανται, καὶ ὑποχωρεῖ κατησχυμένος ὁ πονηρὸς, καθάπερ ποτὲ τοὺς ἀνθρώπους καταλιπὼν κατὰ τῶν χοίρων ἐχώρησεν, οὐδὲ ἐκεῖνο⁶⁹ ποιῆσαι τολμήσας διχα τοῦ κελεύσαντος· ὁ δὲ κατὰ χοίρων ἐξουσίαν οὐκ ἔχων, τῶν ἀνθρώπων ἐρηγορότων καὶ νηφόντων, καὶ ὑπὸ θεοῦ φυλαττομένων, καὶ βασιλέα οἰκεῖον ἡγουμένον αὐτὸν, κρατῆσαι δυνήσεται; Διὰ τοῦτο καὶ τῷ τέλει τῆς προσευχῆς τοῦ θεοῦ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν δόξαν ὑπέδειξεν, εἰπὼν· « Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν. » Ταῦτα γάρ, φησιν, αἰτῶ παρὰ σοῦ, ὅτι οἶδά σε βασιλέα πάντων, αἰώνιον κεκτημένον κράτος, καὶ πάντα δυνάμενον, ὅσα περ ἂν θέλῃς, καὶ δόξαν κεκτημένον ἀναφαίρετον. Ὑπὲρ δὲ⁷⁰ τούτων ἀπάντων εὐχαριστήσωμεν τῷ τοσοῦτον ἡμῶς ἀξιώσαντι ἀγαθῶν, ὅτι αὐτῷ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ κράτος, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

ΛΟΓΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΡΑΒΟΛΗΝ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ.

Ὁ λόγος οὗτος ἀποτείνεται πρὸς τοὺς μέλλοντας βαπτισθῆναι, καὶ καταδεικνύει αὐτοῖς τὸ ὄφελος τῆς μετανοίας διὰ τῆς παραβολῆς τοῦ Ἀσώτου υἱοῦ, ὃν, πᾶσαν αὐτοῦ σπατάλησαντα τὴν οὐσίαν, ἐν μετανοίᾳ δ' ἐπανελθόντα, ἐδέξατο ὁ πατὴρ ἐν ταῖς ἀρχαῖαις αὐτοῦ, καὶ ἔθυσεν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν.

ΑΕΙ μὲν, ἀδελφοί, τὴν τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπίαν κηρύττειν ὀφείλομεν, (δι' αὐτῆς γὰρ ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ ἐσμέν¹) μάλιστα δὲ ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ² χρεωστούμεν³ τοῦτο ποιῆν, διὰ τὴν κοινὴν ὀφείλειαν, καὶ τὴν εὐεργεσίαν τῶν μελλόντων ἐκ τῆς κολυμβήθρας ἀνατέλλειν ἀστέρων⁴. Καὶ γὰρ οὗτοι διὰ ταύτης⁵ ἐκλάμπουσι, καὶ ἡμεῖς δι' αὐτῆς ἐσώθημεν καὶ σωζόμεθα· ἥτις ἡμῖν ἀντὶ κληρονομίας ἐδόθη ἐκ τοῦ δημιουργοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ἡμῶν. Εἰπωμεν τοίνυν περὶ αὐτῆς, ἅπερ εἶπεν ὁ Δεσπότης Χριστὸς ὁ φιλάνθρωπος υἱὸς τοῦ φιλανθρώπου Πατρὸς, ὁ μόνος ἀξιοχρεὼς τῆς πα-

69) Τὸ κατὰ χοίρων χωρεῖν. 70) Ἰσ. Δή.

1) Στίχος τοῦ ποιητοῦ Ἀράτου, τὸν ὁποῖον ἀναφέρει καὶ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος.

2) Τῷ τῆς πλησιαζούσης νηστείας, διότι ἡ παραβολὴ τοῦ Ἀσώτου ἀναγινώσκεται, ὡς γνωστόν, τῇ πρὸ τῆς Ἀποκρῆς Κυριακῇ. 3) Ἀντὶ τοῦ πρὸ μικροῦ ὀφείλομεν, καθὼς μεταχειριζόμεθα καὶ ἡμεῖς σήμερον τὴν λέξιν. 4) Τῶν πρὸς τὸ βάπτισμα εὐτρεπιζομένων, καὶ καθ' ὅλην μὲν τὴν τεσσαρακοστὴν κατηχουμένων, τῷ δὲ μεγάλῳ Σαββάτῳ βαπτιζομένων. Διότι κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους ἐβαπτίζοντο τριακοντούταις οἱ χριστιανοί. 5) Τῆς Κολυμβήθρας· ἡ δὲ μεταφορὰ διχρῆς ἐν ἅπαντι τῷ τοῦ βαπτίσματος μυστηρίῳ, τὸ ὁποῖον καὶ Φῶτισμα ὀνομάζεται, καὶ οἱ βαπτιζόμενοι Νεοφῶτιστοι, καὶ ἡ τοῦ θεοῦ Βαπτισμοῦ ἐορτὴ Φῶτα. Καὶ ἄλλως δὲ ὡς λαμπροφωροῦντες καὶ λευκοφόροι οἱ βαπτισθέντες, ἀπεικονίζον καὶ ἀσθητότερον πῶς τοὺς ἐν νυκτὶ στίλβοντας ἀστέρας.